

CRIMINAL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਨਾਥੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 131 ਆਫ 1962.

(ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1961-ਨਿਯਮ 17-ਵੋਟਰ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ

ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ X ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਵੋਟ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 121(2)(ਏ),

ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ)।

ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਸ਼ਕਤੀ। ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ

(ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 115(2)(ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ

ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ

ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121

ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੇਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇੱਕ

ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 121 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ

ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣਾਂ) ਦੀ ਧਾਰਾ 115(2)(ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਹੇਲਡ, ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਹੇਲਡ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੋਟਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿਚ X ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਵਿਚ ਕਾਲਮ 4 ਵਿਚ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੈਲਕਟ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੋਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, 2 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 2 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। a) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਕੁਕਰੀਆ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜ.-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਬਲਾਕ ਪਲਵਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਹੋਈ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ 16 ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਚੋਣ 20 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਥੀ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1, ਜਿਸਨੇ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ, ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਚਾਰ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ 9 ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲੱਭੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਭਾਵ 10, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 16(9)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਟ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਵਾਂ ਸੀ, ਚਾਰ ਹੋਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਦੇ ਚਾਰ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤੇਰਾਂ ਵੋਟਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ

ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੰਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਲਈ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਈ।

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ.

3) ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ (x) ਨਹੀਂ

ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮ 3

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ

'ਹੱਥ' ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਸ਼ਾਨ (X) ਦੀ ਬਜਾਏ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਲ ਜਾਂ ਨੀਲੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1961, ਨਿਯਮ 17,

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ

ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ (X) ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮ 16

ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਵੈਧ

ਹੋਣਗੇ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਲਮ 4 (ਉਦੇਸ਼ ਲਈ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੋਟਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ 1 ਦੇ ਚਾਰ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਕੇ ਮੁੜ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 2 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹਨ, (ਏ) ਕਿ 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ,

ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1961, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ (X) ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਤੋਂ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਰਥਨ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰ ਵਾਲੇ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਲਟ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹ (X) ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (a) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ (ਅ) ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ। ਸੰਮਤੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਰਕੇ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ

ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) (ਏ) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

"8. (1) ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

(2) ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ -

(a) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ * * * *"

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 'ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ

ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 101 ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਸੀ) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। * * (ਸੀ) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਪੰਚਾਇਤ * ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ", ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2)(ਏ) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ।

1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 121 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"121. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟਰ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ

ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

(2) ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ:-

(a) ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠੀ, ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ, ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121(2) (ਏ) 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2)(ਏ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਪੂਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗੱਲ ਉਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰਕੇ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ (1) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121(2)(ਏ) ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ। 1961 ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 3 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 115

ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ)

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 115 (2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ-

(a) * * * * *

(b) ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭੱਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: -

(i) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ;

(ii) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ;

(iii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਏਜੰਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ;

(iv) ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਮਾ-। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(v) ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ

(vi) ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ;

ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਭਿਆਸਾਂ, ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961 ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਚੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਥੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ।"

ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ (ਏ) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਾਂ (ਸੀ.) ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਜਦੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸੇਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 121 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਕੀਕਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 121(2)(ਏ) ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਮਝ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਖਰੀ ਆਧਾਰ 'ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121(2)(ਏ) ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 121(2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ (a) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 (2) (ਏ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1953 ਦਾ 4. ਹਰਕੇ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ (1) ਦੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ

1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121 (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਲਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣ

ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 115(2)(ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ

ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ

ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥ ਪੇਟੈਂਟ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ

ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ (X) ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਸੀ।

ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਲਮ 4 ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਲਮ

3 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ (X) ਲਗਾਉਣਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟਰ ਦੀ

ਇਰਾਦਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਰੂਲਜ਼, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ

ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ. ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬੈਲਟ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵੋਟਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ।

ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿੱਖਿਅਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 121 (2) (ਏ) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਲੱਭੇ, ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਹੀ ਖੁੱਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 121(2)(ਏ) ਵਿੱਚ 'ਸ਼ੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ।) ਨੂੰ 'may' ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ

ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕਾਰਨ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, 2 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)